

ператор Бодуен, който бе научил, че в българския двор наскоро бе имало втори път радост, откак Асен се бе оженил за дъщерята на Тодор Комнен^у.

- Благочестивата царица е в отлично здраве, а новородената княгиня също... - отговори царят.

- Кръстихме я Анна, на името на триблажената покойна господарка... - каза полка Александър, който не бе погледнал с добро око на втората Асенова женитба.

- Тогава кира Мария Комнен^у в Тесалоника ще поиска и тя скоро да бъде подновено името й... - се пошегува императорът.

Вдигнаха се здравици за благоденствието на новородената Анна и малкия Филип в Константинопол.

- Самодържецът стана почти едновременно баща и дядо... - се усмихна великият войвода Алексей, като потапяше ръце в сребърното блюдо с вода, което напет прислужник му поднесе, за да се измие след яденето. - В Никея кира Елена е добила дъщеря, която нарекли Мария. ^{Ирина}

Лицето на Асена бе изпълнено с радостно благоволение. На върха на славата и на мощта си, той се радваше на благополучие и в семейството си.

- Какъв щастлив човек... - си мислеха знатните латини^{уи}, като отправяха възхитени погледи към великия владетел - надарен с всички божии милости: прекрасна, млада съпруга, здрава и многобройна челяд, силна и богата държава...

Нима можеше някой зад това царствено чело да подозре разяждащата мисъл, която не даваше ден и нощ покой на бащата и владетеля... Понеже бе станало дума за новородената Мария^{Ирина} в Никея, неволно мисълта му бе отлетяла към дъщеря му Мария, която Тодор Комнен^у бе изгонил заедно с мъжа й от Тесалоника. Лукавият грък б обещал, че ще се оттегли от властта, ще остави големия си син за наследник на деспотството, като зачете всички права на Мануила и